

Ib Grønbech

Slog igennem med første album, "Så går tiden med det" (1985), fulgt af "Gunnars rekordbog" (1986), "Her går det godt" (1989), "Hvor der handles, der spilles" (1990), "Drik nu din kaffe, skat, så ka' vi lede efter den sko bagefter" (1992), "Hvorfor må jeg ik' få Beatles-hår? - og andre frasorterede hits" (1994), "Der er ingen, der forstår en skid." (1996), "Hvad er det, der får en rimeligt velbegavet dansker til at flytte til Sverige?" (1998) og "Dengang jeg var bette" (2007).

Ib Grønbech er født og opvokset i Løkken og flyttede sidst i 60'erne med familien til Hirtshals. Har siden boet i Hjørring og senest Hundelej.

Spillede oprindeligt trommer i såvel spejderorkester som danseorkester. Har senere i stadig højere grad kastet sig over guitar, orgel og el-bas. Har i mange år spillet til bal i forsamlingshuse og haller.

Ib Grønbech - *Jeg kan kun skrive sange ud fra noget, som jeg selv har oplevet. Så man kan roligt regne med, at jeg konstant står på lur bag hækken for at følge med i, hvad der foregår. I mine tekster trækker jeg en del på hændelser og stemninger fra min barndom og ungdom. Og i hele min måde at gå til musikken på er jeg nok noget af en nostalgiker...*

Sådan siger den nordjyske sanger og sangskriver **Ib Grønbech**. 20 år efter et af sine største hits, "Hvorfor må jeg ikke få Beatles-hår?", er han igen kommet til at kaste sig over det kendte orkester i en ny sang, "Georg, Poul, Ringo og John" - den første single fra "Dengang jeg var bette". Men hvorfor han i det hele taget synger om The Beatles endnu engang – dét har han ingen som helst anelse om. Den ret Beatles-prægede melodi kom bare til ham en dag, og noget efter fulgte ordene om gruppens karriere.

For sådan er det med **Ib Grønbech**. Og sådan har det altid været: Melodierne ligger lige for, og han skal ikke anstrenge sig for at finde (på) dem. Til gengæld er teksterne nærmest en pestilens, i hvert fald særdeles hårdt arbejde – det går meget langsomt med at få dem skrevet, og han er meget længe om at blive tilfreds med det endelige resultat.

Ender med sjov

Og ja, alt er stort set som det plejer at være hos **Ib Grønbech**, som udover den fængende melodi holder af den morsomme tekst. Selv om det egentlig som udgangspunkt slet ikke er meningen, at det skal være morsomt.

- Jeg kan ikke sætte mig ned og vedtage, at dette her skal være sjovt. Det ender bare altid med at blive det. Ikke bare fordi publikum forventer det – men fordi det må være min måde at gå til tingene på. Sådan er mit univers, fyldt med mærkelige hændelser og iagttagelser. Men vendelbomålet, som jeg synger på, ligger også meget op til det. Det åbner i sig selv for noget sjovt. Jeg kunne slet ikke skrive noget tilsvarende på rigsdansk.

Blandt andet har **Ib Grønbech** lagt mærke til, at rigtigt mange piller næse, når de holder for rødt, og at saunaer har det med at ende med pulterrum. Det har han fået et par sange ud af. Ligesom han – med titelmelodien – har skrevet en sang om, hvordan forholdene var i hans barndom.

*- Jeg er ud af et fiskerhjem i Løkken, som måske nok ikke var fattigt – selv om jeg vil sige, at vi fik meget fisk – men i dag kan jeg se, at vi børn og unge nok trods alt havde for lidt, hvor børn og unge i dag måske til gengæld har for meget. Har adgang til for meget og får lov til for meget, siger **Ib Grønbech** i et lidt mere alvorligt øjeblik.*